

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1663

S. Jacobus Nisib. E. 15. Iulii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41940

S. JACOBUS NISIB. E. 15. Iulii.

ILLE JACOBUS est, qui Pontifex Nisibensis mira oppidò agit. Pauca è multis hæc habe. Contra jus & æquum sententiam nescio quis Iudex tulit. Hic contra Iudicem JACOBUS testem produxit saxum verbo in sexcentas partes diffractum. Sub aliud tempus hominem Divo objecerunt fictè mortuum. Ille precibus primò verò mori, tum precibus iterum non fictè fecit in vitam resurgere. Jam Saporì Perfarum Regi urbem obsidenti, ita Numine volente, ex muro ipse Imperator esse est visus; mox in ejus exercitum ingens culicum agmen armavit, castrisque tam levi milite exiit. Illud non minùs lepidum est. Lavabant ad fontem non Dianæ, sed Veneres. Et facillè, ne Actæon fieret, JACOBUS oculis imperasset; sed aures invitas procax sermo & leno risus pulsabat. Succensuit improbitati & suas fonti aquas ademit, puellis intempestivos canos addidit. Illicet ad horum aspectum erubescere denique leviculæ, & lacrymis fontem velle reparare. Et hunc quidem restituit civibus Pontifex, at canos (quò cum his saltem saperent) perpetuos esse jussit. *Ex Surio & Virid. Raderi.*

Nullus homo sibi solùm Vivit, & quantumque exemplo sanctæ vitæ adificaverit,

446 VITÆ SANCTORUM. 16. Iulii.
verit, cum tantis & pro tantis mercedem
retributionis beata vita accipiet & quan-
tiscumque exemplum malæ conversationis,
etiam si eum non sequantur, præbuit, pro
tantis se malis noverit rationem redditu-
rum. S. Aug. serm. I. de temp.

S. VITALIANUS EP. 16. Iulii.

CAPUÆ natus VITALINUS virtutis præ-
mium à patriâ Infulam tulit. Fue-
runt tamen qui decus hoc inviderent a-
lieno capiti, suo quererent. Et placuit in-
super, cum vel maximè seriò rem age-
rent, fabulam tamen dare. Dormienti
vestes suas auferunt, & in locum mulie-
bres reponunt. Has ad preces matutinas
vocatus imprudens induit, & templum
petit VITALIANUS. Enimvero ridenti-
bus aliis non riserunt scelerum sartores.
Meretricio habitu contemeratam infulæ
majestatem clamant. Proditam tandem
histrionicam vel ab ipsâ nocte sanctita-
tem. Parum fuisse cum mulieribus no-
ctes, dies agere, nisi totas denique in mu-
lierem abiret. Viderent nunc cives an non
rectius colum quàm pedū mulieri com-
mitterent. Si viri essent, non luros sic
stolatum Episcopum. Si expiare urbem
vellent, monstrum (Episcopum femi-
nam) aquis sepulturos. Quid multis? dum
patrono caret innocentia, in mare abjici-
tur, non jam eluente, sed faciente parrici-
dium culeo. Sed quis innocentiam mer-
geret?